

En forntida sedvänja

Bertil Eklund

FORDOMDAGS förekom en märklig sedvänja i vissa kyrksocknar. Bl.a. i Hillesocknen, 8 km norr om Gävle, vid gamla riksvägen 13. När en ogift kvinna i socknen fått ett barn uteslöts hon ur församlingen och fick inte bevista gudstjänsterna. Efter en viss tid kallades hon till kyrkan för att gå den s.k. "syndavandringen".

Den gick norrut efter riksvägen tills hon kom till Björke, där hon fick ta av på vägen till Utnora fäbodrar. Vandrigen övervakades av prästen, som följde efter i hästskjuts. När hon gått c:a 7,5 km kom hon till en stor sten, som var upprest efter vägen. Stenen kallades "Predikstolen". Där höll prästen en straffpredikan och sedan kvinnan ångnat sina synder och bett om förlåtelse fick hon återvända till kyrkan. Där blev hon "kyrktagen" och fick åter bevista gudstjänsterna.

Man kunde ju tro att det skulle varit rättvist att även barnafadern ålagts att gå syndavandringen. Men så var inte fallet. Det var mest bondpigor som råkade illa ut och vem vet, om det inte var husbonden eller någon av hans söner som var den skyldige. Detta hände under "den gamla, goda tiden". ☀

*Predikstolen med minnestavla.
Foto: OLOF WEDIN*

[Hillebygden, Nr. 2, 1996]